

december i Berlingeren, da hun sagde, at hun har på sin måde lært at forstå økonomiske sammenhænge i ved at plukke jordbær, endda over syv sæsoner. Og det er det, man vil gå ind og tage fra børnene. Man vil tage det fra dem, at de kan få deres egen identitet. De kan få nogle arbejdsmarkedserfaringer og oven i købet få en betaling for det. Jeg bliver nødt til at spørge, om det virkelig er den virkelighed, man ønsker den kommende generation af børn og unge skal vokse op i, altså et samfund, hvor man skal opleve verden igennem vinduer?

Formanden:

Hr. Anders Mølgaard for en kort bemærkning og derefter hr. Poul Erik Dyrland og så hr. Bendt Bendtsen som ordfører, og undskyld, også hr. Oppfeldt.

(Kort bemærkning).

Anders Mølgaard (V):

Den socialdemokratiske ordfører er meget optaget af antallet af ulykker i forbindelse med unges fritidsjob. De statistikker, jeg har adgang til, siger knap 700 om året, men jeg har hørt hr. Dyrland sige et par gange fra talerstolen, at det drejer sig i virkeligheden om flere tusinde, der er tale om voldsom underrapportering, og at de officielle statistikker ikke holder hjem.

Derfor synes jeg, det er passende at spørge arbejdsministeren: Er det korrekt, hvad den socialdemokratiske ordfører siger? Er der rod i rapporteringen af de officielle statistikker, som også arbejdsministeren har et ansvar for? Er de ikke sandfærdige? Er det ikke et dækkende billede af virkeligheden? Det synes jeg egentlig kunne være relevant at vide, fordi det er lidt uheldigt at stå og diskutere forskellige tal. Vi andre har kun adgang til officielle tal, men Socialdemokratiets ordfører slynger nogle helt andre tal ud, og det ville være rart at høre arbejdsministerens vurdering af, om arbejdsministerens statistikker er fuldstændig ude af trit med virkeligheden eller det er den socialdemokratiske ordfører, der er det.

Formanden:

Så tager vi lige hr. Oppfeldt, før hr. Poul Erik Dyrland runder disse korte bemærkninger af.

(Kort bemærkning).

Flemming Oppfeldt (V):

Hr. Poul Erik Dyrland refererer til en række forskellige undersøgelser om børns arbejde, og

blandt alt det talmateriale føler jeg i hvert fald trang til, at man måske lige fastholder følgende hovedpunkter for Børnekommissionens undersøgelser:

Børnearbejde går ikke ud over undervisningen. Dem, der arbejder meget, får alligevel læst lektier, og de klarer sig ganske udmærket i skolen, og de får oven i købet også tid til andre fritidsaktiviteter. Deres forældre følger faktisk meget godt med i deres børns arbejde. Kun 5 pct. af forældrene til børn, der arbejder, har et mangelfuldt kendskab til børnenes arbejde.

Det synes jeg er to gode statusoplysninger for vor debat, og dermed kommer vi vel også til debattens kerne: Om det er en debat om sikkerhed for børn, altså det spørgsmål, om børnene skal forsørge deres familie og hele det dér forsørgelsesgrundlag, eller om det er en debat om, hvorvidt børnearbejde er et pædagogisk instrument.

For Venstres vedkommende siger vi jo, at det er klart et pædagogisk instrument, og det mener vi også vi kan finde belæg for, at andre gode folk mener. Hvis jeg må henvise til Socialdemokratiets cykelordfører, statsministeren, som siger, at han har arbejdet sig til sin cykel engang; han fik den ikke foræret, og dermed fremhæver han jo netop den værdi, der ligger i, at man kan yde noget, at man kan deltage i et samfund, at man kan indtjene til noget, og at man passer på det.

Det har jeg opfattet som et positivt budskab, og det er egentlig også bare det, vi vil prøve at få Socialdemokratiet til at komme med en klar melding om. Går man ind for det her som et pædagogisk instrument, og at det er en målsætning i sig selv at have børnearbejde?

(Kort bemærkning).

Poul Erik Dyrland (S):

Jeg vil godt sige til hr. Flemming Oppfeldt, der jo nævner det her med, at forældrene giver udtryk for, at de udmærket er klar over, eller langt de fleste i hvert fald, hvad deres børn går og laver i fritidsjobbet. Det tror da pokker! Hvem ville ikke gøre det? Hvem ville som forældre erkende, at man ikke havde styr på, hvad éns unger gik og lavede? Sandheden er jo, at en lang række sager i slutningen af 1980'erne og i begyndelsen af 1990'erne afslørede, at forældrene rent faktisk ikke vidste, hvad deres poder gik og foretog sig, når de var på fritidsjob. Det er en kendsgerning. Det er undersøgt til bunds.